

۳- قسمتی از لوح نازله در سیاه دهن به اعزاز محمد شاه
بسمه تبارک و تعالی

الحمد لله الذي يمن على ما يشاء بحكمه سبحانه و تعالى عما يصفون^{۱۹} الله يعلم
اول خدا شاهد است بر حال من و كفى به شهیداً که ذنبی متحمل نشده ام که باعث
چنین حکمی شده باشم اگر چه بر مضمون کلام امیرالمؤمنین وجودی ذنب^{۲۰} لا يقاس به
ذنب^{۲۰} معترض در هر حال و مجمل آنکه اگر مؤمنم و حال آنکه هستم به شهادت
خداآوند و اولیاء او که حکم آن به مضمون حدیث شریف من آهان لی ولیاً فقد بارزني
بالمحاربة این نوع سلوک جائز نیست و اگر کافرم و حال آنکه به ذات مقدس خداوند
و علو مقام اهل بیت عصمت که نیستم و حال آنکه کافر هم در ظل عنایت
شاهنشاهی در هر ارض بسیار است باز این نوع حکم جائز نیست علی ای حال با
یکنفر ذریه رسول این نوع حکم لایق نیست و حال آنکه حکم الله مشهود است قل لا
استلکم عليه آجرآ الا المودة فی القریبی^{۲۱} و حکم من لم يحكم بما انزل الله هم در
نظر اقدس ظاهر است و اگر فی الواقع امری بر من مشتبه آنهم فرض است بر شما
که سبب هدایت گردید و حال آنکه بفضل الله و منه بقدر خردلی ذنب از خود گمان
ندارم و هرگاه مشاهده آثاری که از سر مشیت الهی ظاهر شده ملاحظه نمایند رافع
سوء ظن خواهد شد و هرگاه با وجود این مستحق قتلم بذات مقدس الهی که مشتاقم
بجوت اشد اشتیاق طفل به ثدی اُمش بسم الله و بالله منظر حکم و راضی بقضاء
خداآوندم و این حکم احلى است در نزد من از عسل از ید غیر این مختصری از حال
خودم در مقام فقر و فخر که اظهار نمودم و این مرحله هم امروز ظاهر است که
سنگ ریزه های ارض مأمور بها اسم مرا می شناسند اگر چه برسم عارف نباشد لایق
بر حضرت نیست ملاحظه قلوب اقربا را هم از رافت و رحمت خود نموده و هرگاه
مقصود درب خانه بستن بر خود است امر بمحل نیکوئی فرموده بحول الله امیدوارم
اینکه مفتوح نگردد^{۲۲}